

Partneři XXXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

Větrník, zpravodaj XXXVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, tisk H&H Servis. Náklad 220 ks. Zdarma

Právě čtete

Mimořádné číslo

VĚTRNÍK

Ročník XXXVIII.

Sobota 20. října 2007

Na závěr.

CO KOHO BOLÍ, O TOM ŘEČ VOLÍ.

Padlo to i na mě. Ohlížím se nejen za přehlídkovým týdnem letošního ročníku, ale tak vůbec průřezem let zpátky. Potvrzuje se mi, že pravdivost je důležitá.

Vstoupíme-li na jeviště a snažíme se ošidit roli v kabátě lži a nepravd, divák to pozná a odkazu postavy a hry, ať komedie či tragédie, nevěří. Cítí se podveden. Zcela po právu pak v hledišti osíří jedno nebo i více sedadel.

Stejně je tomu i v životě, jen ztráta je větší. Ztratí se kamarádi, lidé, o které se můžeme opřít, které můžeme požádat o radu a pomoc. Jak se tak ohlížím a rozhlížím, uvědomuji si, že vysocká přehlídka a její divadla mají štěstí na správné lidi. Děkuji vám za to, protože to je nesmírný dar, který si můžeme dát navzájem, a vlastně nás to nic nestojí. To je vše.

Vlastně ne, hezký dnešní večer, hezké zítřejší ráno a celý příští rok do 11. října 2008.

Na shledanou a díky.

Svatava Hejralová,
předsedkyně Občanského sdružení Větrov

**XXXVIII. národní přehlídka
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2007 ve dnech 12. - 20. října 2007**

Závěrečná zpráva poroty

Letošní přehlídku průkazně charakterizovalo několik skutečností. Především široké rozpětí dramaturgie souborů od komedií, frašek, detektivky až k hlubokým sondám do lidských osudů týkajících se existencionální i citové situace současného člověka. V oblasti vlastní inscenační tvorby nabídl přehlídkový program širokou paletu režijních postupů od pouhé realizace textu až k promyšlenému hledání podstaty situací, jednání, nacházení přesného určení žánru, jevištního tvaru a významné jevištně herecké spolupráce i komediální tvořivosti. Herecká složka inscenací přinesla několik vynikajících výkonů v rámci celého amatérského divadla (především řešením dramatických situací hereckým jednáním a schopností přesné charakteristiky), ale i v ostatních případech se snažila o výkony poctivé a mající ambice o postavách něco bohatšího vypovědět. V oblasti scénografie inscenace naznačily značný rozptyl od vědomě vytvářeného prostoru pro hru s prostředky pomáhajícími k realizaci zvoleného žánru až k inscenaci, kde scénografie příliš nepomohla.

Dalším významným rysem přehlídky byla velká účast souborů, které zde hrály poprvé (z devíti hodnocených čtyři). Některé z nich výrazně překvapily a svojí tvořivostí obohatily průběh festivalu. Jistá proměna soutěžících souborů (byly řádně nominovány, či doporučeny) znamená možná nejistá očekávání publika, ale přináší do Vysokého nové hodnoty a zároveň si i další soubory odnášejí z přehlídky okouzlení místem, tradicí a dalšími divadelními kontakty. A v neposlední řadě pak vyprodaná představení, která živě rezonovala s jevištěm.

Porota byla odrazovým zrcadlem inscenací, analyzovala je, kladla otázky a spolu se soubory a ostatními účastníky diskusí hledala odpovědi i další možná východiska.

Soubor TJ Sokol z Bozkova objevil téměř zapomenutou komedii Rudy Mařika Když služebnictvo stávkuje, autora písíciho pod různými jmény pro pražské scény dvacátých let, překvapivě řemeslně dobře vystavěnou a jevištně nosnou. Soubor působí sympaticky svojí upřímností, důsledně se drží textu hry, nesnaží se ho nějak bohatěji interpretovat a v situacích tento text citlivě předvádí. Soubor plní významnou společenskou úlohu v obci a dokládá, že i tento typ divadla má svůj nesporný význam.

**Na návrh odborné poroty XXXVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2007
byly uděleny tyto ceny:**

Janu Korábovi	za roli Majora Metcalfa v inscenaci hry Agathy Christie Past na myši
Zbyňku Háderovi	za roli Detektiva seržanta Trottera v inscenaci hry Agathy Christie Past na myši
Ondřeji Čechovi	za roli Gerarda v inscenaci hry Marca Camolettiho Na správné adrese
Jaroslavu Červinkovi	za roli Bernarda v inscenaci hry Marca Camolettiho Na správné adrese
Janu Říhovi	za ztvárnění rolí v inscenaci hry Jima Cartwrighta Dva
Saskii Mišové	za ztvárnění rolí v inscenaci hry Jima Cartwrighta Dva
Jiřímu Chytilovi	za roli On v inscenaci hry Felixe Mitterera Návštěvní doba
Zdence Gregorové	za roli Ona v inscenaci hry Felixe Mitterera Návštěvní doba
Pavlu Novákovi	za roli Billa v inscenaci hry Robina Hawdona Úžasná svatba
Ludmile Kučerové	za režii inscenace hry Marca Camolettiho Na správné adrese
Janě Trantírkové	za scénografii inscenace hry Marca Camolettiho Na správné adrese
Pavlu Vašíčkovi	za režii inscenace hry Jima Cartwrighta Dva
Martinu Drahovzalovi	za režii inscenace hry Roalda Dahla a Martina Drahovzala Skopci na porážku aneb Lásky plné rošády
Divadelnímu spolku Prkno, Veverská Bítýška	za inscenaci hry Jima Cartwrighta Dva
Ženskému amatérskému spolku Nové Homole	za inscenaci hry Viléma Neubauera Sextánky

**Na návrh odborné poroty XXXVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2007
jsou doporučena do programu Jiráskova Hronova 2008
tato představení bez uvedení pořadí:**

Inscenace hry Jima Cartwrighta Dva v provedení Divadelního spolku Prkno, Veverská Bítýška
Inscenace hry Viléma Neubauera Sextánky v provedení Ženského amatérského spolku Nové Homole

**Na návrh odborné poroty XXXVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2007
byla udělena tato čestná uznání:**

Zuzaně Nesvadbové	za roli Barbory v inscenaci hry Rudy Mařika Když služebnictvo stávkuje
Haně Samsonové	za roli Mollie Ralstonové v inscenaci hry Agathy Christie Past na myši
Martinu Pospíšilovi	za roli Spartaka v inscenaci hry Marca Camolettiho Na správné adrese
Kamile Beserlové	za roli Louisy v inscenaci hry Marca Camolettiho Na správné adrese
Petru Prosserovi	za roli Moulineauxe v inscenaci hry Georga Faydeaua Dámský krejčí
Vendule Slámové	za roli Ona v inscenaci hry Felixe Mitterera Návštěvní doba
Petru Němcovi	za roli Jerryho v inscenaci hry Roalda Dahla a Martina Drahovzala Skopci na porážku aneb Lásky plné rošády
Tomáši Auterskému	za roli Viktora v inscenaci hry Roalda Dahla a Martina Drahovzala Skopci na porážku aneb Lásky plné rošády
Radce Pšeničkové	za roli Marge Malloneyové v inscenaci hry Roalda Dahla a Martina Drahovzala Skopci na porážku aneb Lásky plné rošády
Michalu Sopuchovi	za tvůrčí práci se souborem Na Štaci, Němčice nad Hanou

**Na návrh odborné poroty XXXVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2007
byla udělena tato zvláštní uznání poroty:**

Martinu Drahovzalovi	za dlouholetou úspěšnou umělecko-pedagogickou činnost s mládeží
Ženskému amatérskému spolku Nové Homole	za kolektivní přínos k vytvoření inscenace hry Viléma Neubauera Sextánky
Skupině uvádějících jednotlivé inscenace přehlídky KDP 2007	za nápaditost

Uzavřená společnost různých charakterů, noc, sněhová bouře, ztráta komunikace se světem - jak nádherná situace pro vraždu v Pasti na myši od Agathy Christie v inscenaci z Boleradic. Režisér buduje přehledné situace v logické a zajímavé mizanscéně, vede herce k průběžnosti vnitřního i vnějšího jednání, ke své škodě však nezbytný humor hledá vnějšími prostředky a křečovitou komikou některých postav a tak dochází k velkému rozptylu hereckého stylu uvnitř inscenace. K výrazným výkonům patří především detektiv seržant Trotter Zbyňka Hádera a major Metcalf v podání Jana Korába. Kdyby se podařilo sjednotit herecký styl, mohlo by představení mít ještě výraznější divácký ohlas.

Camolettiho komedie Na správné adrese souboru z Městečka Trnávky překvapila režijním pochopením žánru (Ludmila Kučerová), přesným scénografickým řešením (Jana Trantírková), ale především bohatě komediálně rozehranými situacemi s přesnou partnerskou komunikací zvláště pánských představitelů (Jaroslava Červinka, Ondřeje Čecha a Martina Pospíšila). Pominout nelze ani fakt, že ve výrazně lechtivých situacích zachovala režisérka dobrou mírou vkusu. Herecké zkušenosti dámské části souboru nejsou tak bohaté, některé postavy nejsou tak přesně typově obsazené, ale přesto rozhodně přispěly k velkému ohlasu inscenace.

Ne s tak výrazným úspěchem se setkal ve Feydeauově Dámském krejčím soubor z Velkých Opatovic. Nepodařilo se důsledně realizovat zvolený žánr především menším vršením situací, kde se potkávají osudy, které se nikdy potkat neměly, stupňujícím se napětím a dalšími komplikacemi – to vše bylo do značné míry hráno s urputností, křikem a dostatečnou komediální lehkostí i hravostí. Inscenaci neposloužila příliš scéna z černého klotu a koženkové dveře. Přesto se diváci bavili především některými hereckými výkony (Moulineaux Petra Prossera), méně pak celkovým vyzněním inscenace.

Zcela jiného rodu byla Cartwrightova hra Dva souboru Prkno z Veverské Bítýšky. Velmi originální struktura textu v odstíněných žánrových polohách vypovídala o lidech v hospodě na periferii, na nichž se podepsal osud a kteří zoufale hledají osu své vlastní existence. V hospodě Svět se odehrávají jiné příběhy lidí s odlišným osudem, jež v herecké proměně zobrazují představitelé dvou hlavních rolí. Přes některé nejasnosti řádu komunikace s divákem dosahují dva herci (Saskia Mišová a Jan Říha) mimořádného účinku svojí schopností herecké proměny oscilací mezi tragikou a komikou, hluboce vzrušujícím a bohatým vnitřním životem a skvělou partner-

skou komunikací i v nejjemnějších odstínech. Ke zcela mimořádnému ohlasu inscenace přispěla i znamenitá režijní práce Pavla Vašíčka.

Z Návštěvních hodin Felixe Mitterera (původně čtyř) hraje soubor Na Štaci z Němčic tři pod společným názvem Návštěvní doba. S vážným úsilím inscenuje autora, který se sociologickou přesností a s hlubokou účastí řeší existenční, duchovní i citové problémy současného člověka. Míra citlivosti k příčinám a následkům zvrátů lidských osudů je východiskem pro režijně-hereckou spolupráci, která v řadě situací dosahuje výrazné jevištní pravdivosti (Zdenka Gregorová jako Vražednice, Jiří Chytil jako Stařec a Vendula Slámová jako Dcera), v některých dalších výkonech (v situacích, kdy do času návštěvní doby je sevřen celý život) zůstává herecký projev spíše u elementární citlivosti a menší schopnosti komunikace. Režisér připsal postavu Osudu, jež měla dát večeru pevný rámec, ale v současném tvaru působí nadbytečně a s celou strukturou textu nepropojeně. To ovšem nezměnilo nic na dobrém diváckém ohlasu, který posláním autora dobře porozuměl.

Soubor Mrst'a Prst'a z Kouřimi inscenoval dvě povídky z Dahlových Milostných rošád způsobem, který jej úspěšně provází při účinkování na řadě divadelních přehlídek. Vlastní děj s překvapivou pointou je neobyčejně zajímavě realizován různými výrazovými prostředky - činohrou, pantomimou, tancem, improvizací i stínohrou. Vše má jevištní vtíp a radost ze hry. Letité působení Martina Drahovzala jako režiséra a jeho systematická umělecko-pedagogická spolupráce se souborem přináší dlouhodobé průkazné výsledky. Inscenace mohla být možná lépe vystavěna, snad i trochu krácena, ale to vše nemění nic na spontánním přijetí Mrst'i Prst'i u diváků všech generací.

Sextánky z Nových Homolí vtrhly do Vysokého jako uragán a vyvrátily veškeré obavy z dramatizace románu červené knihovny Viléma Neubauera z konce dvacátých let. Vypravěčka (a současně režisérka) Stanislava Kočvarová uchválena textem, který znamenitě přednáší, se podílí na vlastní organizaci a průběhu představení osobními vstupy a znamenitým hereckým komentováním vlastního textu i situací. Ty nejsou ilustrací vyprávěného, ale skutečnými divadelními situacemi vytvořenými s obdivuhodnou nápaditostí a humorem v úsměvné parodické rovině, kdy mužská část souboru je prezentována fotografiemi doplněnými šaty jako reklamní stojan. Herečky s nimi hrají, hrají i za ně (jsou dabovány) a vytváří mimořádně zajímavou stylovou složku inscenace. Žačky lycea i jejich profesorky jsou jimi představovány (spíše si na ně hrají), a přitom zůstávají samy sebou, tedy

spolkem dam, které svým věkem mnohonásobně převyšují možný věk sextánek. Každá je jiná a všechny dohromady okouzluje. Nad tím vším je tvořivost a nakažlivá vitalita a radost z divadla, jimiž uchvátily publikum.

Anglický Feydeau Robin Hawdon dal záminku k cestě souboru J. K. Tyla z Meziměstí do Vysokého nad Jizerou. Hra Úžasná svatba přináší některé problémy, není tak dokonale vystavěna, příběh je trochu komplikovaný a vývoj je dán spíše vůlí autora než logikou jednání postav. Režisérka pracuje v přehledném aranžmá a spolu s herci vytváří šťastně dobrý základ komediálních situací. Inscenaci dominuje výkon Pavla Nováka v postavě Billa, který má pro tento žánr dostatek pohyblivosti, temperamentu a schopnosti přesně pointovat situaci. Ostatní postavy se k němu snaží velmi poctivě doladit (především výrazná postava tchýně Dafné Dagmar Justové), avšak především menší výraznost mluvního projevu a ne zcela průkazná míra komediálního temperamentu zvláště mladých hereček (jinak velmi působných) způsobuje určitou nevyrovnanost představení, které mělo ovšem značný divácký úspěch.

Závěrem hodnocení inscenací musím poděkovat všem souborům za vstřícnost a pozornost, kterou věnovaly diskusím s porotou.

Nedílnou součástí přehlídky jsou i další doprovodné akce:

- hodnotící semináře vedené porotou za účasti souboru a divadelní veřejnosti;
- seminář Krakonošův divadelní podzim mladým, navštívený semilskými gymnazisty, kteří se zúčastnili představení, besed, ale i praktické divadelní výuky;
- seminář KDP pod vedením Rudolfa Felzmana, jehož členové byli pravidelně přítomni také každodenním hodnotícím seminářům s porotou;
- Klub režisérů SČDO, jenž tvořilo sedmáct účastníků, měl letos téma Principy a sestava kabaretního programu.

Na závěr mi dovolu citovat ruského divadelníka Stanislavského: „Lidé, kteří milují to, co společně tvoří, se musí umět domluvit.“ A že to možné je, dokázal právě i letošní Krakonošův divadelní podzim. Přejme si, aby tato vzácná schopnost komunikace provázela i ročníky příští.

Prof. Mgr. František Laurin, předseda odborné poroty